Przewodnik po pokazach technik makijażu

Przewodnik demonstracji dla instruktorki makijażu

Trzynaście modułów prowadzi od higieny do samodzielnej korekty. Każdy zawiera scenariusz pokazu i zadanie dla obserwatorek. Pokaz nie jest przyspieszoną usługą. Uwidacznia wybór narzędzia, ilość produktu, kierunek ruchu i moment oceny.

Przed startem sprawdź widoczność z ostatniego miejsca. Ustaw modelkę i światło, przygotuj materiały bieżącego etapu. Zapowiedz jedno kryterium. Pokaż krótki fragment, zatrzymaj ruch i poproś o opis. Dopiero potem przejdź do następnego kroku.

Metoda jest propozycją dydaktyczną, Higienę oraz użycie produktów dostosuj do aktualnych zaleceń GIS i instrukcji producenta; bezpieczeństwo okolicy oka omawia FDA, Eye Cosmetic Safety.

01 · Higiena stanowiska: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: wydziel czystą i używaną strefę oraz zaplanuj drogę aplikatora. Zapowiedz kryterium: użyty aplikator nie wraca do opakowania ani czystej strefy.

POKAŻ

Przygotuj: paleta, szpatułka, pojemniki, aplikatory jednorazowe. Wydziel porcję na paletę; pokaż pojedynczy kontakt aplikatora z modelem; odłóż użyty aplikator do oznaczonego pojemnika.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed odłożeniem aplikatora. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

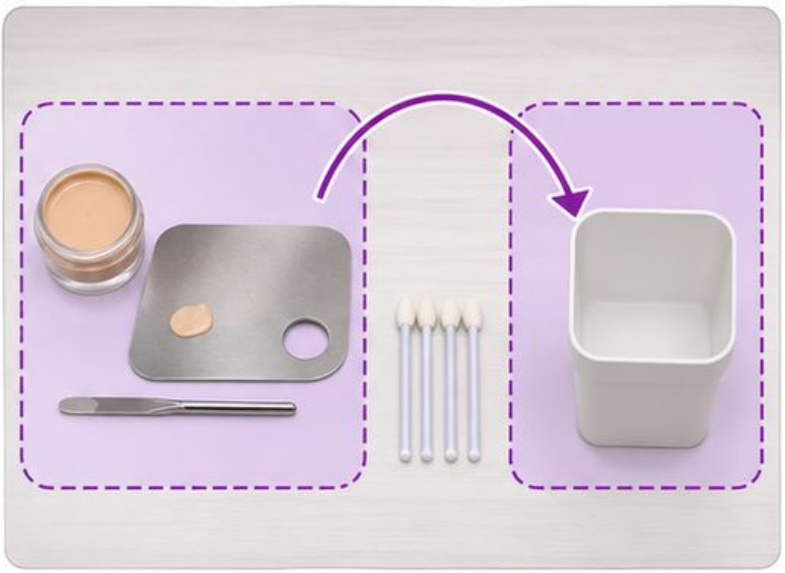

OBSERWUJ

Sprawdź, czy końcówka nie wraca do produktu ani czystej strefy. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: skrzyżowanie dróg czystych i użytych narzędzi. Korekta: przenieś pojemnik na użyte materiały bliżej miejsca pracy.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: przygotowanie stanowiska do drugiej modelki.

01 · Higiena stanowiska: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: higiena stanowiska. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: paleta, szpatułka, pojemniki, aplikatory jednorazowe.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: skrzyżowanie dróg czystych i użytych narzędzi.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: użyty aplikator nie wraca do opakowania ani czystej strefy. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: przenieś pojemnik na użyte materiały bliżej miejsca pracy.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: przygotowanie stanowiska do drugiej modelki. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

02 · Konsultacja i plan: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: uzgodnij okazję, preferencje oraz trzy widoczne cechy efektu. Zapowiedz kryterium: uczestniczka potrafi powtórzyć uzgodniony cel i wskazać ograniczenia.

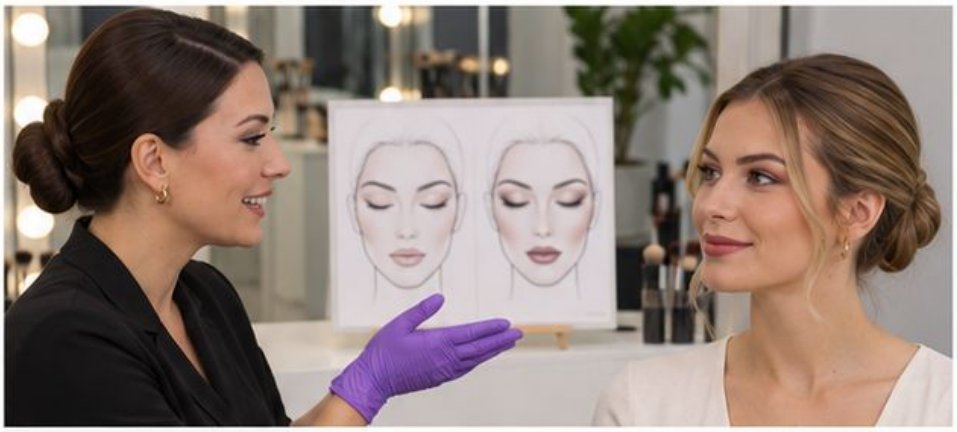

POKAŻ

Przygotuj: karta konsultacji, lustro, dwa diagramy efektu. Zapytaj o okazję; pokaż dwa poziomy intensywności; potwierdź trzy wybrane cechy efektu.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed zapisaniem wspólnego celu. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy modelka opisuje uzgodniony efekt własnymi słowami. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: wybór intensywności bez rozmowy z modelką. **Korekta**: porównaj dwie próbki intensywnośći i poproś o wybór.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: zmiana makijażu dziennego na wieczorowy przy zachowaniu preferencji.

02 · Konsultacja i plan: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: konsultacja i plan. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: karta konsultacji, lustro, dwa diagramy efektu.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: wybór intensywności bez rozmowy z modelką.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: uczestniczka potrafi powtórzyć uzgodniony cel i wskazać ograniczenia. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: porównaj dwie próbki intensywności i poproś o wybór.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: zmiana makijażu dziennego na wieczorowy przy zachowaniu preferencji. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

03 · Przygotowanie skóry: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: oceń powierzchnię i zastosuj małą porcję dopasowanego produktu. Zapowiedz kryterium: cienka próbka podkładu rozkłada się bez rolowania.

POKAŻ

Przygotuj: odpowiednie kosmetyki pielęgnacyjne, waciki, podkład testowy. Oceń powierzchnię; zastosuj małą porcję pielęgnacji; sprawdź cienką próbkę podkładu.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed dodaniem kolejnej warstwy. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy próbka nie roluje się ani nie przesuwa po nadmiarze produktu. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: nakładanie kolejnych warstw na śliską powierzchnię. Korekta: zbierz nadmiar i przetestuj uproszczony zestaw na małym obszarze.

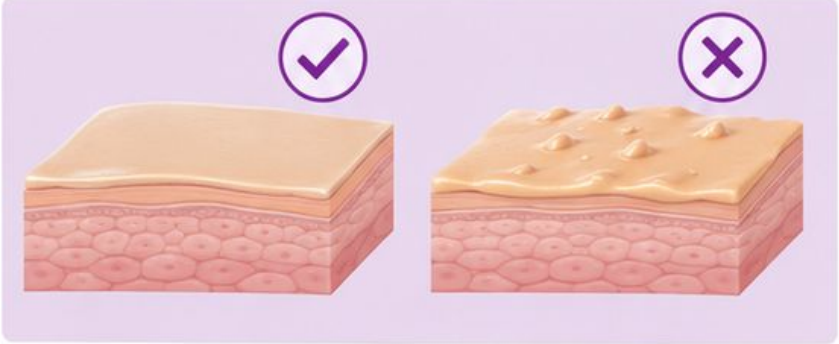

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: przygotowanie strefy suchej i błyszczącej na tej samej twarzy.

03 · Przygotowanie skóry: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: przygotowanie skóry. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: odpowiednie kosmetyki pielęgnacyjne, waciki, podkład testowy.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: nakładanie kolejnych warstw na śliską powierzchnię.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: cienka próbka podkładu rozkłada się bez rolowania. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: zbierz nadmiar i przetestuj uproszczony zestaw na małym obszarze.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: przygotowanie strefy suchej i błyszczącej na tej samej twarzy. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

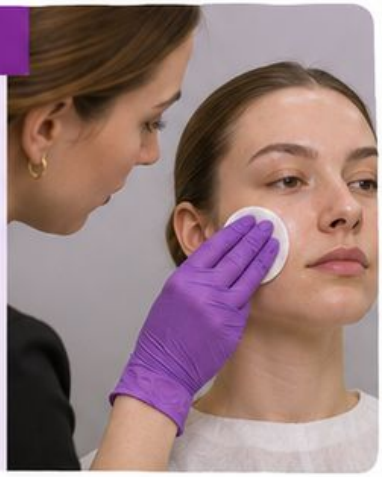

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

04 · Dobór podkładu: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: porównaj próbki przy żuchwie w równym świetle. Zapowiedz kryterium: przejście twarz–szyja pozostaje spójne pod względem jasności i tonu.

POKAŻ

Przygotuj: trzy odcienie podkładu, paleta, czyste narzędzia. Porównaj trzy próbki przy żuchwie; sprawdź przejście do szyi; wybierz najbliższą jasność i ton.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed ostatecznym wyborem próbki. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy granica próbki jest najmniej widoczna w równym świetle. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: ocena koloru wyłącznie na dłoni. Korekta: porównaj trzy próbki bez sugerowania się etykietą.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: ponowna ocena wyboru po ustabilizowaniu próbek.

04 · Dobór podkładu: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: dobór podkładu. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: trzy odcienie podkładu, paleta, czyste narzędzia.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: ocena koloru wyłącznie na dłoni.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: przejście twarz–szyja pozostaje spójne pod względem jasności i tonu. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: porównaj trzy próbki bez sugerowania się etykietą.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: ponowna ocena wyboru po ustabilizowaniu próbek. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

05 · Krycie i korektor: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: zbuduj cienką bazę i dodaj krycie wyłącznie miejscowo. Zapowiedz kryterium: korygowany punkt nie ma jasnej obwódki ani grubej krawędzi.

POKAŻ

Przygotuj: korektory, mały pędzel, lustro. Wykonaj cienką bazę; dodaj porcję korektora punktowo; rozetrzyj wyłącznie brzeg.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed rozszerzeniem korygowanego obszaru. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy punkt nie tworzy jasnej obwódki ani grubej krawędzi. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

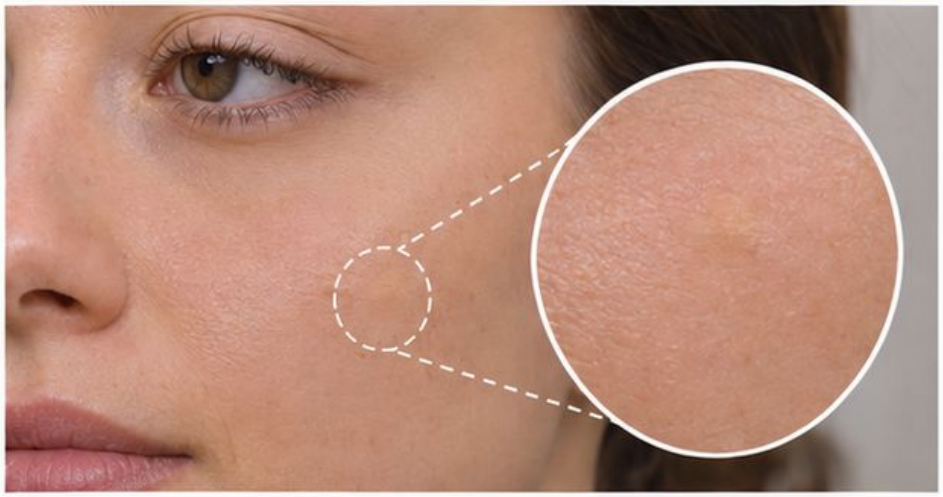

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: rozjaśnianie zmiany zbyt jasnym korektorem. Korekta: dobierz odcień do otoczenia i rozetrzyj jedynie brzeg.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: ukrycie drugiego punktu z zachowaniem naturalnej struktury.

05 · Krycie i korektor: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: krycie i korektor. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: korektory, mały pędzel, lustro.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: rozjaśnianie zmiany zbyt jasnym korektorem.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: korygowany punkt nie ma jasnej obwódki ani grubej krawędzi. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: dobierz odcień do otoczenia i rozetrzyj jedynie brzeg.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: ukrycie drugiego punktu z zachowaniem naturalnej struktury. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

06 · Modelowanie twarzy: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: wyznacz oddzielne strefy konturu, różu i światła. Zapowiedz kryterium: granice są miękkie, a funkcje poszczególnych stref czytelne.

POKAŻ

Przygotuj: diagram twarzy, kontur, róż, rozświetlacz, pędzle. Zaznacz strefę konturu; dodaj róż w odrębnym obszarze; umieść mały akcent światła.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed połączeniem granic trzech stref. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy kontur, róż i światło zachowują czytelne funkcje. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: zlewanie różu i konturu w jedną plamę. Korekta: zmniejsz porcję i odtwórz granice na diagramie.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: adaptacja położenia różu do innej twarzy.

06 · Modelowanie twarzy: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: modelowanie twarzy. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

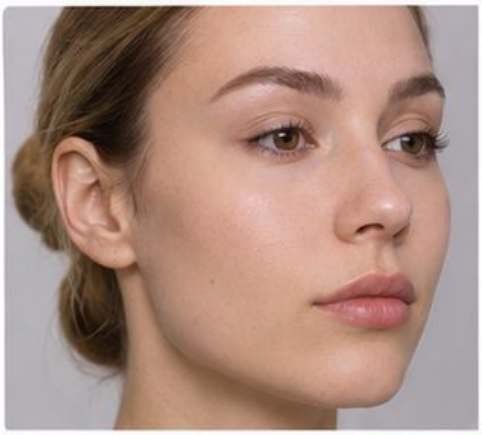

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: diagram twarzy, kontur, róż, rozświetlacz, pędzle.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: zlewanie różu i konturu w jedną plamę.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: granice są miękkie, a funkcje poszczególnych stref czytelne. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: zmniejsz porcję i odtwórz granice na diagramie.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: adaptacja położenia różu do innej twarzy. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

07 · Brwi: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: ułóż włoski i uzupełnij prześwity krótkimi ruchami. Zapowiedz kryterium: początek jest łagodniejszy niż centralna część, kierunek kresek odpowiada włoskom.

POKAŻ

Przygotuj: szczoteczka, produkt do brwi, cienki pędzel, diagram. Ułóż włoski; wskaż prześwity; uzupełnij je krótkimi kreskami zgodnymi ze wzrostem.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed dodaniem pigmentu na początku brwi. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy początek pozostaje łagodniejszy i nie powstaje ciemna ramka. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: jednakowo ciemna ramka na całej długości. Korekta: rozjaśnij początek i ogranicz pigment do prześwitów.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: druga brew z zachowaniem harmonii zamiast identyczności.

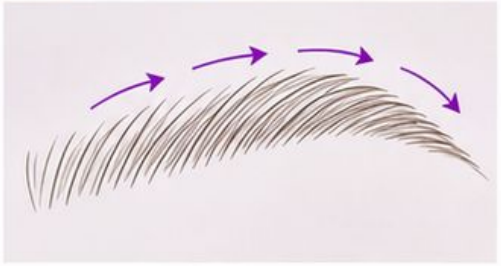

07 · Brwi: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: brwi. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: szczoteczka, produkt do brwi, cienki pędzel, diagram.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: jednakowo ciemna ramka na całej długości.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: początek jest łagodniejszy niż centralna część, kierunek kresek odpowiada włoskom. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: rozjaśnij początek i ogranicz pigment do prześwitów.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: druga brew z zachowaniem harmonii zamiast identyczności. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

08 · Mapa cieniowania: scenariusz pokazu

Umieść ton pośredni.

Dodaj głębię przy zewnętrznej linii rzęs.

Zmiękcz brzeg bez rozszerzania kształtu.

WYJAŚNIJ

Cel: zaplanuj głębię, ton pośredni i jasny akcent. Zapowiedz kryterium: po otwarciu oka kształt pozostaje czytelny, a przejścia są miękkie.

POKAŻ

Przygotuj: trzy tony cieni, dwa pędzle, diagram oka. Umieść ton pośredni; dodaj głębię przy zewnętrznej linii rzęs; zmiękcz brzeg bez rozszerzania kształtu.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę po zaznaczeniu głębi, przed rozcieraniem. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy po otwarciu oka mapa pozostaje czytelna, a obrys nie rośnie. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: zbyt szeroka ciemna plama ponad załamaniem. Korekta: zmniejsz pędzel i opracuj tylko granicę bez rozszerzania kształtu.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: dostosowanie mapy do innej widoczności ruchomej powieki.

08 · Mapa cieniowania: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: mapa cieniowania. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: trzy tony cieni, dwa pędzle, diagram oka.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: zbyt szeroka ciemna plama ponad załamaniem.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: po otwarciu oka kształt pozostaje czytelny, a przejścia są miękkie. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: zmniejsz pędzel i opracuj tylko granicę bez rozszerzania kształtu.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: dostosowanie mapy do innej widoczności ruchomej powieki. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

09 · Kreska: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: zaznacz punkty i łącz je krótkimi odcinkami przy kontroli otwartego oka. Zapowiedz kryterium: linia jest ciągła i ma zaplanowaną grubość w naturalnym spojrzeniu.

POKAŻ

Przygotuj: produkt do kreski, cienki pędzel, diagram powieki. Zaznacz punkty przy otwartym oku; połącz krótkie odcinki; sprawdź zakończenie w naturalnym spojrzeniu.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed połączeniem punktu końcowego z linią. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy ogonek nie załamuje się w fałdzie, grubość odpowiada planowi. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: ogonek zaprojektowany wyłącznie na zamkniętej powiece. Korekta: sprawdź kierunek przy otwartym oku i zmień punkt końcowy.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: porównanie dwóch kierunków zakończenia na diagramach.

09 · Kreska: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: kreska. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: produkt do kreski, cienki pędzel, diagram powieki.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: ogonek zaprojektowany wyłącznie na zamkniętej powiece.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: linia jest ciągła i ma zaplanowaną grubość w naturalnym spojrzeniu. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: sprawdź kierunek przy otwartym oku i zmień punkt końcowy.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: porównanie dwóch kierunków zakończenia na diagramach. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

10 · Rzęsy: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: zaprezentuj pojedynczą higieniczną aplikację małej porcji. Zapowiedz kryterium: rzęsy są rozdzielone, aplikator nie wraca do wspólnego opakowania.

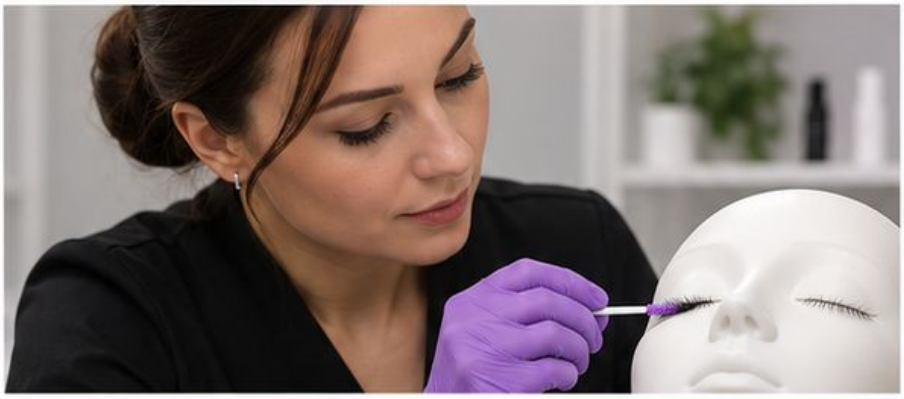

POKAŻ

Przygotuj: produkt do rzęs, paleta, jednorazowe szczoteczki, model treningowy. Wydziel czystą porcję; nabierz ją jednorazowym aplikatorem; wykonaj ruch na modelu treningowym i wyrzuć aplikator.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed ewentualnym kolejnym nabraniem produktu. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy użyta szczoteczka nie wraca do wspólnego opakowania. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

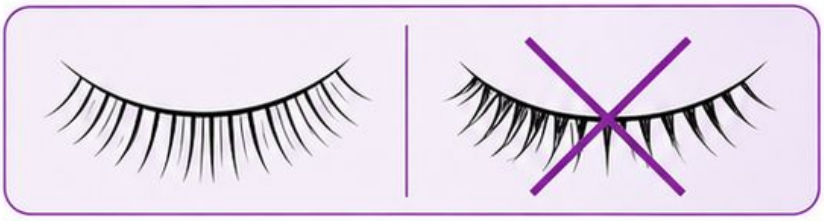

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: nadmiar produktu i ponowne zanurzanie użytej szczoteczki. Korekta: wydziel porcję i zmniejsz nabór na jednorazowy aplikator.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: powtórka cyklu pobranie–aplikacja–odpad.

10 · Rzęsy: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: rzęsy. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: produkt do rzęs, paleta, jednorazowe szczoteczki, model treningowy.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: nadmiar produktu i ponowne zanurzanie użytej szczoteczki.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: rzęsy są rozdzielone, aplikator nie wraca do wspólnego opakowania. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: wydziel porcję i zmniejsz nabór na jednorazowy aplikator.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: powtórka cyklu pobranie–aplikacja–odpad. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

11 · Usta: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: wyznacz środek i połącz łuk z kącikami krótkimi odcinkami. Zapowiedz kryterium: kontur jest ciągły, kąciki czyste, kształt czytelny przy rozluźnionych ustach.

POKAŻ

Przygotuj: diagram ust, konturówka, pomadka, paleta, aplikatory. Wyznacz środek; połącz łuk z kącikami krótkimi odcinkami; wypełnij kontur cienką warstwą.

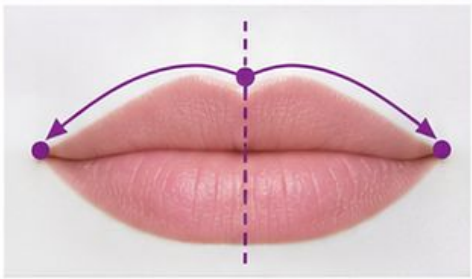

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę po zaznaczeniu łuku, przed wypełnieniem. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy kształt jest równy przy rozluźnionych ustach, kąciki pozostają czyste. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?” Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: nierówny łuk i zbyt gruba obwódka. Korekta: sprawdź środek i popraw jeden odcinek mniejszym narzędziem.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: zmiana intensywności bez zmiany uzgodnionego kształtu.

11 · Usta: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: usta. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: diagram ust, konturówka, pomadka, paleta, aplikatory.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: nierówny łuk i zbyt gruba obwódka.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: kontur jest ciągły, kąciki czyste, kształt czytelny przy rozluźnionych ustach. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: sprawdź środek i popraw jeden odcinek mniejszym narzędziem.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: zmiana intensywności bez zmiany uzgodnionego kształtu. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

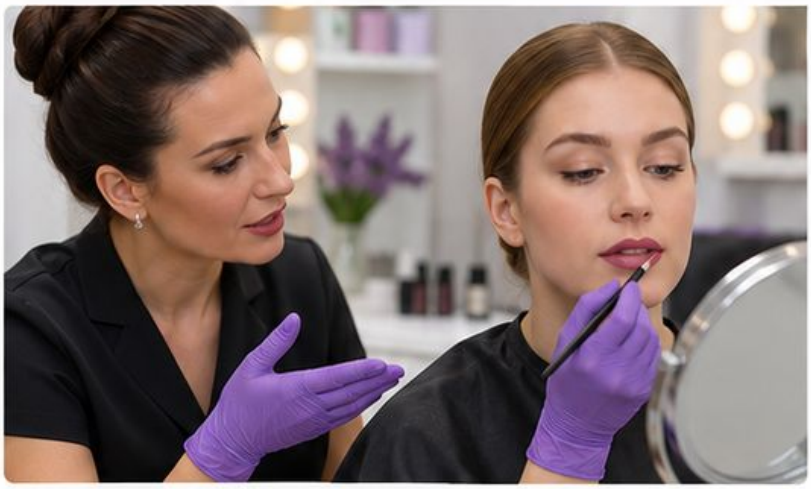

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

12 · Równowaga całości: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: oceń makijaż z dystansu w równym świetle i przy naturalnej mimice. Zapowiedz kryterium: oko, policzek i usta tworzą uzgodnioną hierarchię akcentów.

POKAŻ

Przygotuj: lustro, karta celu, aparat bez filtra opcjonalnie. Porównaj całą twarz z kartą celu; wskaż dominantę; ogranicz jeden konkurujący akcent.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę przed dodaniem kolejnej intensywnej strefy. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy oko, policzek i usta tworzą uzgodnioną hierarchię. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?“ Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: dokładanie intensywności każdemu elementowi osobno. Korekta: wskaż dominantę i ogranicz jeden konkurujący akcent.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: adaptacja jednego elementu do odmiennej okazji.

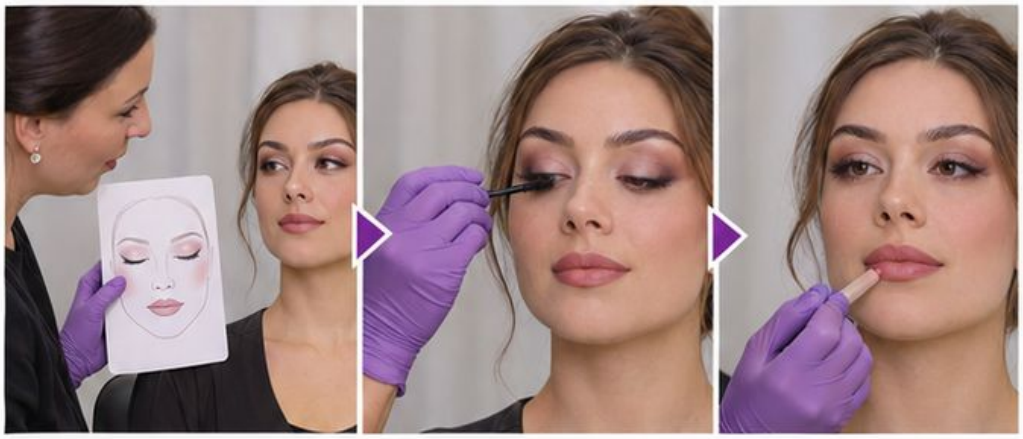

12 · Równowaga całości: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: równowaga całości. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: lustro, karta celu, aparat bez filtra opcjonalnie.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: dokładanie intensywności każdemu elementowi osobno.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: oko, policzek i usta tworzą uzgodnioną hierarchię akcentów. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: wskaż dominantę i ogranicz jeden konkurujący akcent.

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: adaptacja jednego elementu do odmiennej okazji. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

13 · Informacja zwrotna: scenariusz pokazu

WYJAŚNIJ

Cel: nazwij obserwację, zadaj pytanie i uzgodnij jedną ponowną próbę. Zapowiedz kryterium: uczestniczka samodzielnie wykonuje poprawkę i wskazuje dowód zmiany.

POKAŻ

Przygotuj: karta obserwacji, dwie próby pracy, skala opisowa. Nazwij widoczny fakt; zapytaj o przyczynę; uzgodnij jeden ruch i pozwól uczestniczce wykonać poprawkę.

ZATRZYMAJ

Zrób pauzę po pytaniu, przed podaniem rozwiązania. Poproś o ocenę przed kolejnym działaniem.

OBSERWUJ

Sprawdź, czy odpowiedź prowadzi do samodzielnego działania i sprawdzenia rezultatu. Zapewnij widoczność odpowiedniego fragmentu.

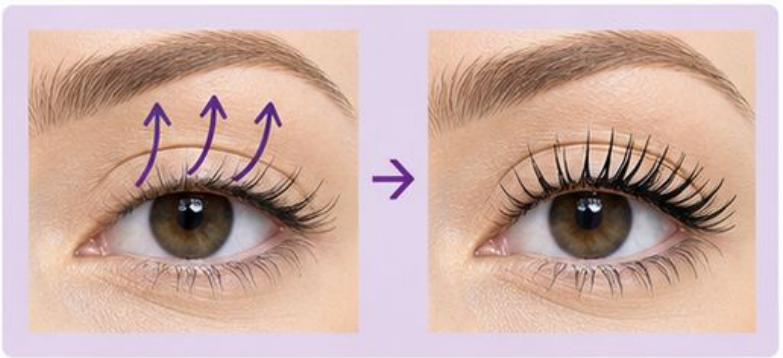

ZAPYTAJ

„Po czym rozpoznasz, że ten etap jest gotowy?" Poproś o konkretny dowód na modelce lub diagramie.

PRZEWIDUJ

Typowa trudność: ogólna ocena bez działania lub przejęcie narzędzia.
Korekta: wskaż miejsce, konkretny ruch oraz kryterium zakończenia.

PRZEJDŹ DALEJ

Uczestniczka powtarza zasadę własnymi słowami i rozpoczyna próbę: prowadzenie krótkiego omówienia w parze bez oceny osoby.

13 · Informacja zwrotna: obserwacja i przejęcie

ZADANIE OBSERWATORKI

Podczas pokazu śledź wyłącznie obszar: informacja zwrotna. Nie zapisuj całej wypowiedzi instruktorki. Zaznacz moment decyzji i widoczny skutek.

PRZED RUCHEM

Wskaż narzędzie i przewidywany rezultat. Materiały kontrolne: karta obserwacji, dwie próby pracy, skala opisowa.

W TRAKCIE

Zanotuj, jak zmienia się efekt po pojedynczym działaniu. Szukaj objawu: ogólna ocena bez działania lub przejęcie narzędzia.

PO PAUZIE

Porównaj wynik z kryterium: uczestniczka samodzielnie wykonuje poprawkę i wskazuje dowód zmiany. Jeśli rezultat nie odpowiada celowi, zaproponuj: wskaż miejsce, konkretny ruch oraz kryterium zakończenia.

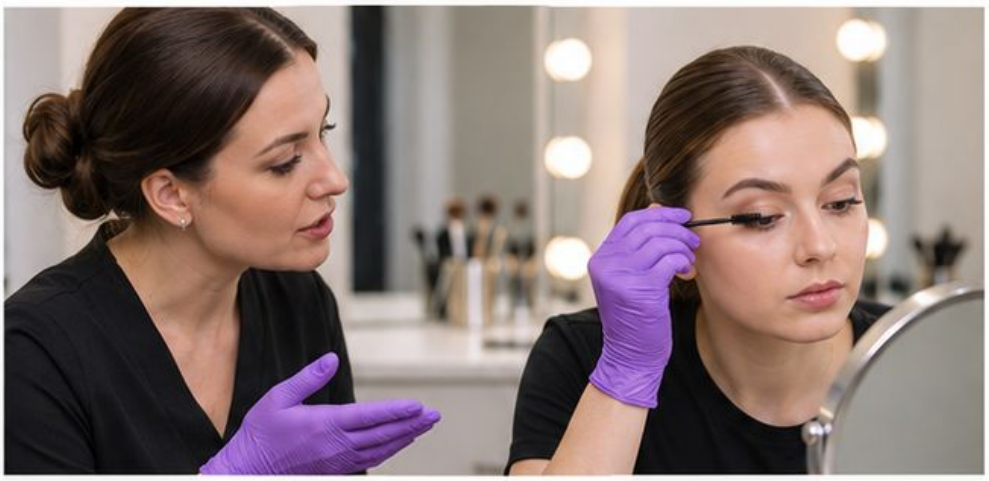

PRÓBA UCZESTNICZKI

Zadanie: prowadzenie krótkiego omówienia w parze bez oceny osoby. Najpierw przedstaw plan, następnie wykonaj krótki fragment bez pomocy dłoni instruktorki.

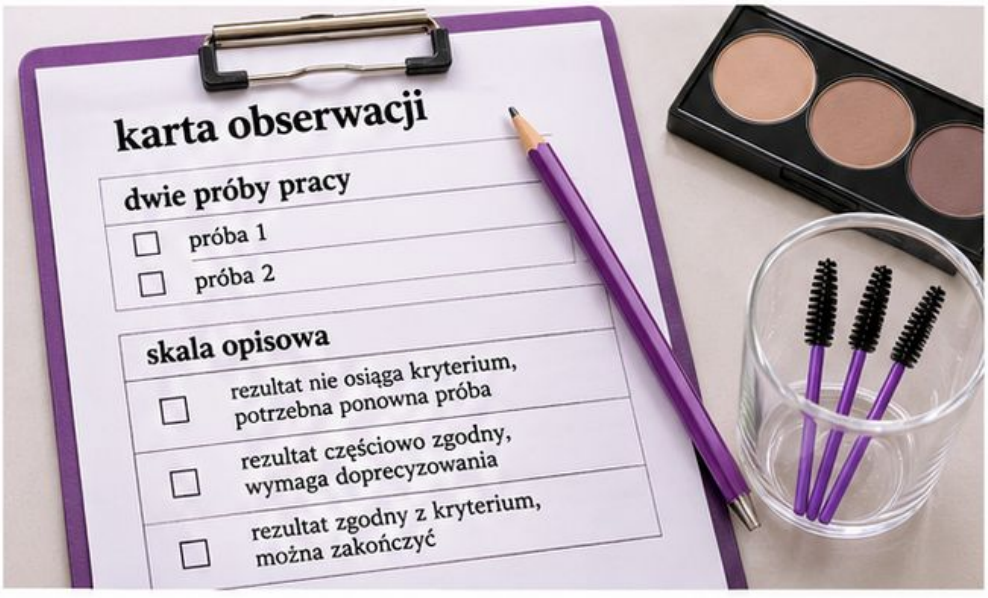

SPRAWDZENIE

Zapisz jeden dowód skuteczności i jeden punkt do ponownej próby. Para zamienia się rolami po zakończeniu obserwacji.

Gotowość do samodzielnej próby

ZAMKNIĘCIE POKAZU

Poproś uczestniczki o trzy odpowiedzi: jaki jest cel, gdzie znajduje się punkt kontroli, jaki błąd należy zatrzymać najpierw.
Gdy odpowiedzi są niejasne, powtórz jeden fragment zamiast całej demonstracji.

PRZEKAZANIE ZADANIA

Ustal czas, zakres i materiał. Wskaż kryterium widoczne na efekcie. Potwierdź zasady komfortu modelki oraz higieny.

OBCHÓD INSTRUKTORKI

Najpierw sprawdź bezpieczeństwo i stanowiska. Następnie pytaj o decyzje. Nie poprawiaj automatycznie każdej pracy własną ręką.

POWRÓT

Po próbie pokaż jeden przykład skutecznego zastosowania zasady i jeden anonimowy problem do wspólnej analizy. Zakończ konkretną powtórką. Zapisz, który fragment demonstracji wymaga innego kąta widzenia lub wolniejszego tempa na kolejnych zajęciach.